

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αθήνα, 14 Μαΐου 2025

Η Ακαδημία Αθηνών εξέλεξε ως αντεπιστέλλον μέλος της τον Καθηγητή του Πανεπιστημίου Άμχερστ της Μασαχουσέτης, κ. Παναγιώτη Κεβρεκίδη

Η Ακαδημία Αθηνών, κατά τη συνεδρίαση της Ολομέλειας της 8ης Μαΐου 2025, εξέλεξε τον διακεκριμένο Καθηγητή του Πανεπιστημίου Άμχερστ της Μασαχουσέτης, κ. Πάνο Κεβρεκίδη, ως αντεπιστέλλον μέλος της, εξ Ελλήνων επιστημόνων του εξωτερικού, στην προκηρυχθείσα έδρα των «Μαθηματικών» της Α' Τάξης των Θετικών Επιστημών.

Ο Καθηγητής κ. Κεβρεκίδης αποφοίτησε πρώτος από το Τμήμα Φυσικής του Πανεπιστημίου Αθηνών το 1996. Στη συνέχεια, μετέβη στο Πανεπιστήμιο Rutgers, όπου απέκτησε δύο μεταπτυχιακά διπλώματα στη Φυσική (1998, 2000). Η διδακτορική του διατριβή εκπονήθηκε στο ίδιο πανεπιστήμιο υπό την επίβλεψη του Καθηγητή J.L. Lebowitz, με εξειδίκευση στη διασύνδεση των Μαθηματικών και της Φυσικής — ένα διεπιστημονικό πεδίο που διατρέχει όλη την ακαδημαϊκή του πορεία. Συνεπιβλέπων υπήρξε και ο Καθηγητής Πάνος Γεωργόπουλος του Ινστιτούτου Περιβαλλοντικής και Επαγγελματικής Υγείας (EOHSI), συμβάλλοντας στην εδραίωση του διαχρονικού του ενδιαφέροντος για τα βιολογικά προβλήματα.

Ακολούθησε μεταδιδακτορική έρευνα στο Πρόγραμμα Εφαρμοσμένων και Υπολογιστικών Μαθηματικών του Πανεπιστημίου Πρίνστον και στο Κέντρο Μη Γραμμικών Σπουδών του Εθνικού Εργαστηρίου Los Alamos, υπό την καθοδήγηση των Drs. A. Saxena και A.R. Bishop.

Από το 2015 κατέχει τη θέση του Διακεκριμένου Καθηγητή στο Πανεπιστήμιο της Μασαχουσέτης στο Άμχερστ, όπου προηγουμένως υπηρέτησε ως Επίκουρος (2001–2005), Αναπληρωτής (2005–2010) και Τακτικός Καθηγητής (2010–2015).

Ο Καθηγητής Κεβρεκίδης έχει συνεισφέρει με πρωτοποριακό τρόπο στη διερεύνηση της διεπαφής των μη γραμμικών διαφορικών εξισώσεων με εφαρμογές στην ατομική φυσική, την οπτική και τη φυσική υλικών. Υπήρξε πρωτοπόρος στην κατανόηση της ύπαρξης και της ευστάθειας διεγέρσεων, όπως τα σκοτεινά και φωτεινά σολιτόνια σε 1D BECs, των στροβίλων και των κρυστάλλων τους σε 2D, καθώς και των γραμμών

και δακτυλίων στροβίλων, σκυρμιονίων και άλλων τοπολογικών διεγέρσεων σε 3D. Η έρευνα αυτή εκπονήθηκε όχι μόνο θεωρητικά, αλλά και σε στενή συνεργασία με οκτώ κορυφαίες πειραματικές ομάδες παγκοσμίως, οδηγώντας σε πολυάριθμες ανασκοπήσεις και επιστημονικές δημοσιεύσεις.

Ανάμεσα στα σημαντικότερα έργα του περιλαμβάνονται τα εξής: The Defocusing Nonlinear Schrödinger Equation (2015, Society for Industrial and Applied Mathematics), The Discrete Nonlinear Schrödinger Equation (2009, καθιερωμένο ως έργο αναφοράς, Springer-Verlag), Nonlinear Waves in Granular Crystals (2018, Springer-Verlag), Introduction to Nonlinear Waves (2024, Oxford University Press), σε συνεργασία με τους Frantzeskakis και Carretero-González.

Στο πλαίσιο της ακαδημαϊκής του καθοδήγησης, έχει επιβλέψει πάνω από δώδεκα διδακτορικούς φοιτητές και περισσότερους από δώδεκα μεταδιδακτορικούς ερευνητές.

Για το επιστημονικό και ακαδημαϊκό του έργο έχει τιμηθεί με πληθώρα σημαντικών διακρίσεων, όπως το βραβείο CAREER του National Science Foundation (2003) και το Crawford Prize του SIAM Activity Group in Dynamical Systems (2013). Το 2023, το Research.com τον κατέταξε στην 90ή θέση στις Ηνωμένες Πολιτείες και στην 159η παγκοσμίως, επιλέγοντάς τον για το βραβείο Mathematics in United States Leader Award. Την ίδια χρονιά, συμπεριλήφθηκε στην έκδοση The Best 300 Professors της Princeton Review/Random House.

Είναι μέλος της συντακτικής επιτροπής πέντε έγκριτων επιστημονικών περιοδικών και πρόσφατα ανέλαβε τη δημιουργία νέου επιστημονικού περιοδικού αφιερωμένου στα Μη Γραμμικά Κύματα, το οποίο εγκαινιάστηκε επιτυχώς από τις εκδόσεις Cambridge University Press.